

området, men når det drejer sig om Sønderjyllands Amt, ser det ud til, at der er rigeligt med penge.

Samtidig med at Folketinget behandler en lovgivning, som overlader ansvaret for forvaltningen af marsken til Sønderjyllands Amt, så forhandler miljøministeren med amtet om at købe et temmelig stort areal i Tøndermarsken, fordi ministeren ikke føler sig overbevist om, at amtet kan sikre en ordentlig forvaltning.

Må jeg spørge, hvornår det er blevet sådan, at det er miljøministerens og regeringens holdning, at det er det offentlige, og i den her sammenhæng staten, der er bedst til at forvalte naturen. Hvorfor i alverden kunne man ikke have solgt, hvis man endelig ville sælge Magisterkogen, til en privat fond under forudsætning af, at en række miljømæssige krav blev overholdt? Det er jo op til Sønderjyllands Amt at tage stilling til, under hvilke forudsætninger man vil sælge sin jord.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg må for det første sige, at nu er det jo amtet og ikke staten, der har solgt arealet. Som køber kender jeg naturligvis ikke alle de overvejelser, man har gjort sig i amtet i forbindelse med salget. Jeg er ikke bekendt med, at der har været fremsat konkrete tilbud fra private fonde. Amtet har derfor over for Skov- og Naturstyrelsen bekræftet, at de ikke har modtaget konkrete tilbud om køb af arealet fra private fonde. Jeg ved ikke, om fru Elsebeth Gerner Nielsen ved, om der har været fremsat købstilbud. Jeg ved det ikke.

Jeg kan tilføje, at det i pressen er fremgået, at amtsborgmester Carl Holst i forbindelse med købet har udtalt, at en af begrundelserne for handelen var, at han fandt, at Skov- og Naturstyrelsen ville være bedre til at passe på området. Og det drejer sig her om den konkrete daglige arealforvaltning og ikke om rollen som myndighed, for den myndighedslov, som fru Elsebeth Gerner Nielsen gør opmærksom på her, drejer sig jo blot om, at man nu sidestiller Sønderjyllands Amt med resten af landet. Så historien er lige den omvendte: Det var sådan, at der var særregler for Sønderjylland, de blev ændret, sådan at vi nu har samme regler i hele landet.

Kl. 15.50

Jeg kan altså ikke helt forstå det, for det er jo almindelig praksis, at Miljøministeriet overtager arealer fra andre offentlige myndigheder. Det kan både være i en handel mellem ministerier, som f.eks. større magelæg mellem Forsvarsmini-

steriet og Miljøministeriet, f.eks. købte vi Hirtsholmene af Forsvarsministeriet, og i handler mellem ministerier og amter.

Jeg kan også nævne et andet konkret eksempel: I midten af 1990'erne solgte Vestsjællands Amt ud af deres skov- og naturarealer, og dengang erhvervede Skov- og Naturstyrelsen flere af de arealer, som havde særlig naturmæssig og rekreativ betydning.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Har Skov- og Naturstyrelsen indstillet til Miljøministeren, at Magisterkogen skulle købes af staten?

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil bare gerne spørge, om Sønderjyllands Amt har henvendt sig til Miljøministeriet med henblik på at sælge andre naturarealer, og i bekræftende fald, er der så forhandlinger i gang, og om hvor mange områder?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der foregår flere forskellige overvejelser rundt omkring i landet. Dem kan jeg selvfølgelig ikke redegøre for i dag. Det skal jeg da gerne gøre, hvis man gerne vil have alle de overvejelser, der er der. Men det er jo helt almindelig praksis og har været det i mange år, at Skov- og Naturstyrelsen selvfølgelig hele tiden finder ud af, hvad der er bedst for staten, det være sig i det ene eller det andet område af landet.

Til spørgsmålet om, hvorvidt man havde henvendt sig til Skov- og Naturstyrelsen: Nu er det jo helt åbenlyst, at det var amtet, der satte bygninger og jord til salg, så jeg kan godt undre mig over, at debatten næsten kommer til at være lige omvendt. Det er jo amtet, der beslutter, at de vil sælge jord og bygninger.

I øvrigt fremgik det også af amtsrådsmødet i mandags, kunne jeg se i pressen, at man der havde haft en debat om det, og det er vel næsten 1½ år siden, at det blev vedtaget i amtet. Men det er altså amtet, der beslutter det. Og ja, det er helt klart, at amtsborgmester Carl Holst også siger, at vi er gode til det i staten, og når man så også spørger os, om vi kunne tænke os at købe den, er det da klart, at det vil vi gerne.

Jeg har selvfølgelig også sagt til amtsborgmesteren, at jeg har fået at vide af Skov- og Naturstyrelsen, at man var interesseret i at sælge de områder dernede og også interesseret i at sælge dem til os. Derfor er det da helt logisk, at det vil vi gerne. Det er jo et helt unikt område.